

Iacov este numit Israel

Cel ce se luptă cu Dumnezeu

Textul biblic: Geneza 32:22-32

Versetul de aur

Apoi a zis: "Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor." (Gen 32:28)

Introducere

Textul de astăzi face parte dintr-un mare număr de povestiri cu privire la fiul lui Isaac, Iacov și conflictul lui cu ceilalți. Lupta între Iacov și fratele lui Esau a început încă din pântec. Conflictul între ei se accentuează din cauza acaparării dreptului de întâi născut. Apoi Iacov înșală pe tatăl său pentru a primi binecuvântarea rânduită pentru cel întâi născut. Esau purta ciudă pe Iacov și-l amenința cu moartea, iar Iacov fuge la unchiul săi Laban. Iacov a lucrat ca argat 7 ani pentru a lua de soție pe Rahela, dar Laban a spus că trebuie să se căsătorească cu cea mai mare (Lea) prima dată. Relația între Laban și Iacov sa răcit, Iacov socotind că a fost tratat incorect. Textul de astăzi este o parte din pregătirea lui Iacov pentru întâlnirea cu fratele său Esau. El inițiază contact cu fratele său, dar Esau îl așteaptă cu o armată de 400 de luptători. Aceasta a băgat frica în Iacov și acesta și-a împărțit tot ce avea în două, în așa fel ca dacă Esau vine să lupte împotriva lui, cel puțin va rămâne cu jumătate din cât avea la început. (Gen 27:7-8).

Contextul lecției

I. Lupta lui Iacov cu „Omul” (Geneza 32:22-25)

A. Situația lui Iacov (v 22-23)

Faptul că Iacov a trimis înainte Darul pentru Esau, că poate, poate l-ar potoli pe fratele său. In acea noapte Iacov și-a luat soțiile și cele două servitoare împreună cu copiii lui și cu toate posesiile sale, dar fără a fi menționată fata lui Dina.

B. Lupta lui Iacov (v 24-25)

Văzându-și familia plecată, Iacov rămâne singur, ori așa credea el. Scripturile ne vorbesc despre oameni la care Dumnezeu le-a vorbit pe când erau singuri. (Exod 24:2, Daniel 10:8). Din singurătatea nopții apare o figură de om. Această aparență este un exemplu de teofanie, o manifestare a lui Dumnezeu într-o aparență umană (Gen 18. Exod 24:10, 33:11; 18-23)[Dacă s-ar fi arătat Dumnezeu în persoană lui Iacov, Iacov ar fi murit pe loc]. În anii petrecuți ca și servitor la Laban (20 de ani) el a devenit un om puternic. Acest om Straniu văzând că nu poate să-l biruiască, l-a lovit la încheietura coapsei rănindu-l

II. Conversația dintre cei doi (Gen 32:26-29)

A. O cerință comună. (v 26)

Cu toate că acest „Om” la lovit pe Iacov, el a cerut lui Iacov să-l lase să plece să se face de ziua. Acest fapt demonstrează că lupta dintre cei doi nu a fost ceva de moment, ci a fost de lungă durată. Iacov probabil gândindu-se că ar putea fi rănit din nou, a spus că i-l lasă numai cu o anumită condiție: dacă-l binecuvântează.

B. Schimbarea numelui lui Iacov (v 27-28)

În Biblie sunt nume care desemnează o persoană, ori caracterul acelei persoane. (Gen 25:25, Luca 8:30). În Ebraică numele de Iacov desemnează o persoană care apucă, astfel că „omul acela” i-a spus că de acum încolo numele lui va fi Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu), ceea ce reprezintă un zădărniciu continuu. Rebotezarea lui Iacov ca Israel, ne prezintă partea poetică a acestui nume pentru că amândouă nume sunt folosite de multe ori împreună (Ps 22:23; 78:21; Isaia 10:20; Ieremia 2:4). Schimbarea numelui lui Iacov reprezintă o prefigurare a ceea ce va urma. Succesul lui Iacov în lupta sa, a fost o prefață la o reîntâlnire de succes cu fratele său.

C. O întâlnire binecuvântată (v 20)

Acea făptură misterioasă în loc să răspundă la Iacov care îi este numele, l-a binecuvântat în schimb. (tot o astfel de întâmplare este descrisă și în Jud 13:18 (unde este descris ca Minunat).

III. Rezultatul Întâlnirii (Geneza 32:30-32)

A. Binecuvântat la Peniel (v 30)

Iacov și-a dat seama de semnificația celor petrecute în noaptea care a trecut. În timpul acelei lupte el a „văzut” pe Dumnezeu, iar în Osea 12:4 este descris ca un Înger. Locul în care a fost confruntarea cu „omul” a fost numit de Iacov Fața lui Dumnezeu. Adică Peniel.

B. Peniel, un loc de aducere aminte pentru rămășița lui Iacov (v 31-32)

Răsăritul soarelui reprezintă o nouă zi, marcată de locuri noi, **un nume nou și o dezabilitate fizică**. Relatarea din versetul 31 ne spune că Iacov a continuat să umble schiopătând, după lupta din noaptea care a trecut. Se poate că această afecțiune fizică a lui Iacov să fi fost pentru toată viața lui, ca un semn de aducere aminte a interacțiunii sale cu Dumnezeu. Dezabilitatea fizică a lui Iacov are o semnificație pentru generațiile următoare a lui Iacov. Mai târziu tradiția evreiască a interpretat faptul ca „vâna de la încheietura coapsei” sunt interzise de a fi mâncate. Această prohibiție se găsește în comentariile evreiești de mai târziu.

CONCLUZII

Suntem tentați să judecăm încăpățânarea lui Iacov pentru că suntem familiari cu povestea lui. Cu toate acestea trebuie să admitem că avem nevoie să ne înclăștăm mâinile în rugăciune pentru a ne susține. Dumnezeu este totdeauna prezent, noi trebuie doar să deschidem ochii ca să-L vedem. Lupta lui Iacov l-a smerit și ia dat o nouă identitate înaintea lui Dumnezeu și a omului. Când ne luptăm – spiritual sau fizic – credințioșii noștri față de Dumnezeu îi va îndruma pe alții către El. El este cel care poate oferi adevărată odihnă (Matei 11:28).

Ce trebuie să memorăm: În ciuda întunericii din jurul nostru și în mijlocul luptelor noastre, Dumnezeu este totdeauna prezent.